

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २५७
घ

Title रसमङ्गल टीका

Author रामेश :

Extent ७ पत्र Age

Subject सङ्कार शास्त्र

रसगंगाधरश्रीका

२५७

७ पन्ना

नं. २५०६

रत्नगङ्गा धारिका

अष्टमी

६० द. ११११

रत्नगङ्गा शास्त्र

कवि- नागेश

८५
~~निर्मली हस्त~~

रसनीमार्च प्रतीपादक

॥ श्री गणेशाय नमः ॥ १ मणी पार्थ प्रतिपादकेति अघटमानयेति वाक्यवाराण्य मणीयेति ॥ कटाक्षा दिवारणा पशद इति ॥ व्यं
 णादिसं ग्रहाय वाचक इति नोक्तं ॥ मणीय प्रतिपादक शब्देन कटाक्षा दिरूपे अति आभिवा रणा य अर्थेति ॥ तदवच्छिन्ने इति ॥ चमत्कारत्वा
 वच्छिन्ने ॥ २ लोकोत्तरेति विशेषण कृत्यमाह पुत्रस्ते इत्यादि ॥ यत्किंचित् चमत्कारजनकत्वा ने समूहा लं वन विधमा भासमाना मर्थ प्रतिपा
 दक शब्देना व्यत्ववाराण्य ज्ञाने स्य हाय भावनेत्युक्तं ॥ धारावाहिकलत्तान विषयता दृशार्थ प्रतिपादकेऽप्यपि राहये प्रतिपादितेति न्या
 दृशानुपूर्वी प्रतिपादितार्थ विषयकत्वविशिष्टभावनात्वेन जनकता वच्छेदकं तादृशानुपूर्वी मत्वमित्यर्थः ॥ ५ लाघववादादु सति ॥ स्वचम
 त्कारत्वं लक्षता वच्छेदकं चैतत्समानाधिक कटाक्षा का व्ये साधनगत व्यवहारसिद्धौ जातिविशेषः ॥ ५ जनकता वच्छेदकार्यं प्रतीति ॥ अर्थेऽव
 छेदकता विषयता संवंधेन बोध्याऽ ॥ अदोषाविति विशेषणस्याप्युक्तत्वा माह दुष्टं का व्यमिति ॥ ५ शोर्षा दिवदात्मधर्माणा मिति ॥ उत्कर्षा धा
 यकत्वेन साम्यं ॥ ३ ननु यत्र मेवेति ॥ एवकारेण क्वचिन्त्रितयस्यापि कारणात्तमिति ध्वनयति ॥ लक्षणा त्रितयजन्य प्रतिभा चाति विलक्षणा ॥ त
 ज्ञान्यं का व्यं चाति विलक्षणमेवेति न दोष इति रिक् ॥ निस इति ॥ असुंदरस्येति बोध्यं ॥ ५ गुणी भावितात्माना वित्तेनेनाप्यस्य निरास इति ध्वनयि
 तुं द्वयोरेवोक्तिः ॥ एवं संदिग्धप्राधान्यतुल्यप्राधान्यकाक्षा सिद्धाना मपि बोध्यं ॥ ५ त्रयोत्सु र्ग्यादेरिति ॥ दरेत्यनेन वपा व्यं ण निरीक्षणो न चोत्सु र्ग्यामि
 ति बोध्यं ॥ ५ कथमपीति ध्वनि विशेषे एवेतत् ॥ स्पष्ट आ यमर्थः ॥ अगूढाख्यगुणी भूतं यं धनिरूपो पंचमो ह्यासे रस दोष निरूपेणो सप्तमो ह्यासे

२

राम०

च. व्यंग्यवाची करतो वमनास्य दोष इति प्राचः केचित्तु न. च त्रयसेयदेवाच्यते तदेव व्यंग्यपथा तु व्यंग्यनतयो च ते इत्यादि शून्यविरोधो
 ५ त आह चुं वने छाया इति. संशयालंकारे निरूपणोच स्फुटतरं निरूपयिष्यत एव ग्रंथे-५४॥ कृतवानसीति. अस्याप्यमर्ष अतिगुणतैव.
 तत्कार्यत्वात्. १५ पथाकथंचिदिति. अर्थापत्तिप्रमाराणातिरिक्तस्याभावा इति भावः ५ तानवेति. दूशत्वादित्यर्थः ॥ रूपेणास्थित इति ॥ अ
 श्वधमपदवृत्तिनिमित्तस्य कालाधमसाधारणस्यैकस्याभावान्न तद्वर्माः तत्र तत्र प्रवृत्तिनिमित्ततया स्वीकार्यः ॥ प्रकृते तु दुःखदातृत्वरूपो ध
 र्मस्तत्र च वाच्यकस्यार्थो दुःखत्वेन रूपेणापरादात्तरनिमित्तदुःखप्रकरणादिवशात् पटकीभूयभासते. व्यंग्यकस्यां तु दूरीसंभोगनिमित्तक
 दुःखत्वेन दूतिसंभोगनिमित्तकं दुःखमिति तदभिप्रायेणोच्यते स्थितः पर्यवस्यतीति च. ॥ ६ गुणीभूतमिति ॥ अपरांगोदाहरणे ये सरसनेत्य
 वापि वाच्यापेक्षया मृगास्मिन् प्राधान्यं ॥ शोकोत्कर्षनयाभंगारूपव्यंग्यापेक्षया वाचस्पेव च मत्कारित्वात्. एवं सर्वत्र परांगोदाहरणोप्युक्तं
 ॥ अस्तु वा ततः परमिति. सवाग्यगलैज्जलतदुक्तालापानांगमनोत्तरं विरकालावृद्धिति निवारकतयाप्युपपत्तेर्यंग्यसहितानामेवामन
 निवारणसामर्थ्यमत आह ॥ अस्तु वेति. आंतरालिव्यंग्यमादाप्येव ध्वनिगुणीभूतव्यंग्यादिव्यवहारस्योपपाद्यमानतया विप्रलंभेन ध्वनि
 त्वंको निवारयेदिति चिंत्यं. अन्यथा शमत रूपा मित्यादिप्रकाशाद्युदाहरणानामप्यसंगसापत्तौ बहुव्याकुली स्यात्. ५५ समुचितललितेति. त
 तदसममुचितेत्यर्थः अतएवललित इति बोध्यं स्वस्वरूपानंदाकारेति ॥ तदाकारा तद्विषया समाधौ. सविकल्पकसमाधौ. तदनंगीकारात्.

राम ०
२

पोषितइति प्रमोदः दुःखं तदंशावरणात्ममिति विस्मयस्योक्तत्वेन न स्या एव गुणत्वं ॥ अनुक्तत्वादिति भावः ॥ परं त्वंसौ कथं ह्यत्वेत्यर्थः
 ५ कालगततायामिदं एव मसंलक्ष्यकमतायामेवेति सत्त्वमेषामिति शेषः ॥ १६ ॥ शांतमृगाश्चोश्च विरोधइति ॥ अन्ये उदासीनाः यथा शांतता
 दुतौ वीरवीभत्साविति द्वेयं १७ प्रमितामिति मृतामित्यर्थः ॥ पुष्टिमिच्छतेति ॥ कविनेति शेषः ॥ कोट्रेयकल्पकत्वेति वानरचेष्टिततुल्यत्वेने
 त्यर्थः ॥ ५ तपोर्दक्षित्वमिति तद्विषयकाम् कूप्रत्ययविलंबप्रत्ययोरित्यर्थः ॥ १८ ॥ रत्नकेति सीमंतसरणीत्यर्थः ॥ १९ ॥ तस्मिन् रत्नत्रयतेनि
 दीप्त्यात्मवित्तते हेतुरेव वीरसंस्थितिः वीभत्सरौद्रस्योत्ससाधिकं क्रमेणोत्पन्नरत्नं ॥ २० ॥ रीत्यभेदः समताइति ॥ रीतयश्च उपनाग
 रीका परुषा कोयला एता एव क्रमेण वैदर्भा गौडी पांचाल्य उच्यंते ॥ माधुर्यमंजकवर्णयुताः ५ ॥ ओजोमंजकवर्णयुताः द्वितीया माधुर्यै
 जोमंजकवर्णातिरिक्तकेवलप्रसादयुताः स रात्र्यंसाइति विवेकः ॥ अस्या एव ग्राह्येति संज्ञा केनाचित् संयोगपरेति संयोगश्चात्र रस
 वर्णानिष्यन्न-त्यस्य एव ग्राह्यः स्पष्टचेदमत्रैवाग्रे-डमरुडिं डिमेति ॥ डमरुडां कृतिं तन्वति ॥ विधग्धचेष्टितत्वेति यथा दृष्ट्वैकासनसंस्थिते
 प्रियतमे इत्यादौ अत्रैकामति क्रम्याया च वनं विदाधचेष्टितं तस्या स्फुटत्वं अनया तदज्ञानोत्तत्रोपपत्तिश्च नयनपिधानपूर्वकं क्रीडानुव
 धः एवांच यश्चादागननयनपिधानक्रीडाकरणादिक्रिया परंपरया सामानाधिकरण्याच्चेति वदं इदंच क्रिया परंपरयेति तृतीयां तपाठे ५
 ११ ॥ १२ ॥ नैचकीति गावइत्यर्थः ॥ एतत्ताप्रतीति विनीतिपाठः शकापतिजेष्यतीति पीडादानेनेति भावः मानमस्ति न सत्त्वमुरवसादृश्यस्य

३

स्मिन्संवादानेन वा. अतएव राकापतिरित्युक्तं. एकापूर्तिमा. अयदा नुचंद्रे सर्वथा साम्प्रसिद्धिरिति भावः. ॥३३॥ एतच्च वर्गाणां मिति. स्व
 संमानवग्रानंतर्प्यचेत्यर्थः. ॥३४॥ दीर्घादय च हितपर इति. परसवर्णेनैव अवधानादिति भावः. ॥३५॥ असकृत्सुतरामिति. ॥३६॥ मित्रपदगतस्य
 संयोगस्य दीर्घानंतर्प्यमसकृच्चैतर्हि सुतरामभ्यमित्यर्थः. ॥३७॥ सायाहनीति सायंकाले इत्यर्थः. ॥३८॥ माकंदमिति. आम्र इत्यर्थः. ॥३९॥ ॥४०॥ अस्त
 वा प्राधान्येन ध्वन्यमानमपीति. ॥४१॥ संप्रतिगुणीभूतत्वेपि वाच्यातिशयित्वा तद्धनित्वमूराजानुगम्यमानविवहनप्रवृत्तधृत्यस्येव समापेक्ष
 यापि अस्मिन् प्राधान्यमस्तीति भावः. ॥४२॥ विनष्टतित्वाच्चेति. ॥४३॥ अत्रैवानुभावमित्रत्वे सती निविशेषणादानेको दोष इति चिंत्यं. ॥४४॥ तन्निमानमिति. कश्चि
 मानमित्यर्थः. ॥४५॥ स्मृतित्वेन स्मृतेरिति व्यंग्यस्य कथमपि वाच्यनृत्तनालिंगितस्येव च मत्कारित्वमित्यालंकारिकसमय इति पूर्वतनग्रथे
 विरोधाच्चिंत्यमेतत्तं व्यंग्यतावच्छेदकतया भासमानजासादिरूपेण मत्रवाच्यता तत्रैवाचमत्कारितापूर्वोदाहरणो हि मनोरथत्वे चात्वयो घट
 त्वकलशत्ववदेकतया तेन रूपेणैव वाच्यतास्तीति न दोष इत्यपि कश्चित्. तेन नति. प्रियेरोत्यर्थः. ॥४६॥ लक्षणा मूलध्वनिभ्यामिति. लक्षणाव
 छेदके चातिक्लेशोत्पत्तत्वं मत्तदस्य वनवाससखीत्यादि च तत्पदस्य. ॥४७॥ अकृतप्रतिमेति. उपमानमित्यर्थः. ॥४८॥ तत्रोत्तमे पुरुषे इति. उत्तमः सत्वः
 ग्रहसतिगायति तद्वच्चमध्यमप्रकृतिः पुरुषवचनाभीशायी शतरोदित्यधमसत्व इति प्रदीपविरुद्धमेतत्. ॥४९॥ इदं वा पुनरुदाहरणमिति. ॥५०॥
 ननु क्षीवपदेन विशेषणविधया वाच्यस्य मत्तस्य कथं ध्वनितास्य दत्तं. कथमपि नृत्तनालिंगितस्येव व्यंग्यस्य च मत्कारित्वमिति स्वयमेव च

 राम०
 ३

प्रागेवादेनादत्त आह इदं वेति ॥ ५ ॥ पोषयत इति ॥ उभे इति शेषः दोषेति ॥ रात्रिरित्यर्थः ॥ ३० ॥ शेषावेनेति ॥ बालापदबोधनेत्यर्थः ॥ अनिदं जन्पत्ता
 दिनि ॥ रातज्जन्मत्वाभावादित्यर्थः ॥ मत्रोदाहृतमिति ॥ अस्यापि वाच्यातिज्ञातादेतज्जन्मव्यवहारोपि ति भावः ॥ अस्तु वा स्वप्नभावेति ॥ ज
 लाहराकत्वेन बोधकवारिवाहस्य सत्त्वा दत्त आह अस्तु वेति ॥ ५ ॥ ३१ ॥ जोषं जोषमिति ॥ निर्निमेषं दृष्ट्वा दृष्टे त्यर्थः ॥ नयना रूपनिमेष निरी
 ति ॥ इदं च निर्निमेषमित्यादि सेवार्थक जुषा ॥ रामुला च गम्यं ॥ हर्षाद्यनुभावानामिति तज्जन्मानामित्यर्थः ॥ अप्रतीतेरिति ॥ अस्यां वधादीक्षापिन
 तस्मिन्निति भेद इति भावः ॥ भेदादिति ॥ गुरुबंधुवधादिजन्मः स्थायीवागपराधादिजन्मः संचारिति भेदमाहु रपरे ॥ ५ ॥ ३२ ॥ दुर्योधनस्य जीवितेति ॥ सं
 बुद्धिः वीरवाच्यध्वनिरिति ॥ लक्षांता वच्छेदकचकर्ता दर्शनावधिजीवितं ॥ एकादशासौहार्णीयतिबंधत्वं — — — येनामणितपांडवतेजसमं ते
 षां वनवासादिदातृत्वं वा अतिदुस्वित्वं व्यंग्यं ॥ ५ ॥ उद्देगस्येवेति ॥ उद्देगावेगोपर्यायो ॥ इष्टानिष्टेति ॥ प्रियानिष्टेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ३३ ॥ प्राकृत इति सत्रियोद्भव इत्य
 र्थः ॥ कार्यकारयोस्तुत्यत्वादिति ॥ अस्याकाये काराणो रिवामर्षकार्यकाराणो रपि विद्यमानत्वादित्यर्थः ॥ तमसि भावित इति ॥ उत्पादित इत्य
 र्थः ॥ ३४ ॥ अवज्ञादिभिरिति ॥ आदिना विहादय इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ अत्र च सात्मसागेति ॥ स्वसागेन विषयविययोः कृतघ्नत्वं ॥ असागेन वासां लो
 कोत्तरत्वं व्यज्यते इत्यर्थः ॥ ३६ ॥ मुदिरालिरिति ॥ मेघ इत्यर्थः ॥ सामानाधिकरण्यमिति ॥ एकदेशो वृत्तित्वविशिष्टेककालवृत्तित्वरूपं स्मभेदस्तु
 अकिंचित्करः शबलताया तु येकदेशवृत्तित्वरूपमेव सामानाधिकरण्यमेति विशेषे ॥ ३७ ॥ उत्पूर्वकरो वेति नेति ॥ उत्तपसर्मकरो एति ना इत्यर्थः

॥ स्यादेतदिति वद्वैशिष्ट्यप्रकरणादिज्ञानसहितमेव व्यजकत्वात् तत्सहितविभावादिज्ञानोत्तरं जायमानरसप्रतीतेर्विहादिज्ञानापेक्ष
 याविद्यमानकमालक्षणे न चालक्ष्यकत्वम् तच्च प्रकरणादिज्ञानविलंबेन विभावादिज्ञानविलंबेऽपि पूर्वोदाहरणेऽसत्तमेव न हि विभा
 वादिज्ञानस्य तज्जनकस्य चक्रमत्वम् अपितु तज्जन्यस्य एतदेवाभिप्रायार्थशक्तिमूलस्य द्वादशभेदादिति अभिनवगुप्तोक्तिः यत्किंचित्वाच्य
 र्थापसयाक्रमेणैव गृह्यते इत्यभिप्रायलक्ष्यक्रमत्वात्किर्यथा कथंचिन्नेया न हि विभावादिप्रतीतिरहितयत्किंचिदाचार्यमात्रप्रतीतौ विगलितवे
 द्यांतरासहृदयानुभवसाक्षिका येन तत्क्रमग्रहणोपि रसत्वहानिः स्यादिति तु न्याः ॥ ५३५ पतिस्त्वथेति विभावादिप्रतीतेरसप्रतीतेश्च वि
 द्यमानस्य सूक्ष्मकालांतरात्तत्त्वरूपस्य क्रमस्य सहृदयेनाकलने तस्य विगलितवेद्यांतरत्वात्तापसारसत्वं भगवन्नेः विगलितवेद्यांतरत्वं च स
 कलसहृदयानुभवसाक्षिकमिति तवापि संमतं तदुपपत्तिर्विचार्येति चिन्त्य ॥ ५३६ सभावादिर्र्थ इत्यत्रेति अभिनवगुप्तवाक्ये इत्यर्थः ॥ इदं दिय
 त्रयेति ग्राह्यारसनश्रोत्रे इत्यर्थः रगादिभिरपीति रसस्येति शेषः ॥ तथा भूतेनैवेति वस्त्वलंकाकात्मनेत्यर्थः ॥ तदात्मकपदेति तात्पर्यज्ञाना
 त्मकपदेत्यर्थः ॥ एथ कृभेदेति वद्वै किं विषयात् शिश्नविषय इव कस्युक्तिविषयाक्त कविनिबद्धोक्तिविषये च मत्काराधिक्यानुभवि कत्वा
 क्त एथ युक्तिः ततः परंच प्रणिधानसाध्यप्रतीतिकतया च मत्काराण्यगमात्रोभितोभितादेः एथ कृगणानेति न्याः ॥ ५३८ तदजस्येति व्यंज
 नाजन्येत्यर्थः ॥ व्यक्तिज्ञानस्येति बोधकता विशेषः शक्तिः ॥ तद्विशेषो लक्षणा तद्विशेष एव च व्यंजनेत्यालंकारिक समयः तज्ज्ञानं च शाब्दबो

मा

 राम०
४

नेतिः उत्तमोरैक्यात् न जडत्वेन नूनं पुत्रता नयः

धेहेतुरित्यभिप्रायः ॥ तात्पर्यज्ञानमपेक्षते इति धर्मिणा हकमानेन तस्यास्तथैव सिद्धेरिति भावः ॥ ४० ॥ तथेति व्यञ्जनपेक्षार्थः ॥ वाधनि
श्रयेति वाधज्ञानं शाब्दज्ञानेन प्रतिबंधकं अयोग्यतानि श्रयश्च एव वयोग्यताज्ञानमपि नकारां रआहार्यो वा बोधइत्यादिपल अग्रे
एतद्गुणे एव स्फुरः ॥ कदाचिक्तस्यादपीति तादृशद्वितीयार्थमादाय वाच्यार्थस्यासंबन्धार्थकत्वे माभूदिति कल्पमानोपमाया अर्था
पतिवेद्यत्वस्यापि संभवात् कदाचिदिति ॥ तस्या इति योगशास्त्रे रित्यर्थः जलजनयनमित्यनेन नेतृत्वेन चोपाया मृगयंतीति
मृगा इत्यनेन गवेषका इत्यर्थलाभः ॥ मृग अन्वेषणे इत्यदं तात्परादेः पचाद्यच् ॥ ४१ ॥ नत्येपहर्तव्यवहार इति न च तद्वाक्येन तदर्थ
न्ययबोधात् प्राक्प्रकारं तदर्थवक्तुं तात्पर्यग्रहस्तत्रास्तुनाम काकेभ्योदधिरक्षतामिसादौ तात्पर्यनुपपत्त्या लक्षणा प्रकृते तु न तथे
त्या ह न त्यपहेति अवत्रयं वाच्येति अर्थपत्तेः प्रमाणांतरत्वे मानाभावाः ॥ ४२ ॥ अर्थान्तरविषयत्वेपीति रामार्जुनवृषराक्षमशालि
त्वमिसादि ॥ ४३ ॥ लिंगत्वेकपदार्थ इति एकपदार्थे इत्यस्य विवरणं पदार्थान्तराणां न चित एवेति एवं चासमस्तार्वंडैकपदार्थः लिंगमि
ति फलितं भवच्छेदनादिकंच मजनादिरूपभिन्नपदार्थान्वितमेव भवधर्मः प्रकृते च वैरित्वं त्रिपुरासुरान्वितमेव शक्यं तदव्यावृत्तमतो
न दोषः ॥ यद्वा त्रिपुराशक्तिपदस्य योगरूढत्वेन रूढार्थान्वितत्रिपुरासुरवैरित्वस्यैव प्रकृतशक्यधर्मत्वं शक्या तदव्यावृत्तं च योगमर्याद
योपस्थितपदार्थापेक्षयारूढोपस्थितपदार्थस्य भिन्नत्वं स्पष्टमेव सुधियां केवलत्रिपुरासुरवैरित्वस्य तत्सीदमानश्रुभृत्त्वपिसत्वे

५

5

नशक्नोतरव्यावृत्तत्वाभावाच्चएवंचकपदार्थइत्यस्ययथाश्रुतत्वमेवास्तुइतिममप्रतिभातीतिगुरुचरणाऽशादत्ताशादत्ताभ्यामितिप्रधुक्
 राकमदाश्रयःकोकिलइतिहितत्रबोधःशावऽसांमुखं समुखत्वंऽधु सुहृत्सूर्ययोरितिसूर्यसुहृदोदितिकमोबोधऽबोधकवैचित्र्ये
 ति कार्यकारणभावबोधकेत्यर्थःकाव्यप्रत्युपदेतिअन्यथानानार्थशब्दघटितकाव्यकरणरूपप्रयासानर्थक्यापतिरितिभावऽगुणी
 भूतं व्यंग्यत्वापत्तेरितिअयंभावःविशिष्टस्योपमाशरीरत्वेपिउपमेयाशस्मनव्यंग्यत्वंशैलैवतस्त्राभाक्तःएवंचतद्वृत्कव्यंग्याशस्यतद्वृ
 टकवाच्यादनतिशापित्वेनगुणीभूतव्यंग्यत्वंदुर्वाहमितिभावःअत्रयदंतिअलंकाराणामुद्दीपनविधयारसाद्युपयोगित्वेनापेक्षयोद्दीप
 नेऽधिकचमत्कारित्वस्यसर्वानुभवसिद्धतयाकरतलेतिपद्यवाच्यआलंवनविभावापेक्षयाअतिशयैवाध्वनित्वमव्याहृतमेव०रसा
 पेक्षयागुणीभूतव्यंग्यत्वंतिष्ठमेव०समासोक्तातुआगससंप्रतिवियोगविसंघुलांगीमिति सखीशिसावाक्नेऽप्रकृतनायकवृत्तान्नाध्यारोपवि
 नातदनुपपत्तेर्गुणीभूतव्यंग्यत्वंत्यष्टमेव०यत्रनुतस्यापिरसाद्युपस्कारकतयावाच्यादतिशयितत्वंप्रागुक्तरीत्यातत्रास्तुनामध्वनित्वं तस्याइ
 ति नचैवमुपमाकृतौत्कर्षमादायास्तुध्वनित्वंअलंकारध्वनिरितिकथंअलंकारकृतौत्कर्षध्वनःवेवालंकारध्वनिरितिव्यवहारात्वि
 धीयमानइतिउच्चार्यमाराइत्यर्थः४५मुवारितप्रवाहेतिशोभनंवाःजलंसंजातंयस्यतादृशःप्रवाहोयस्याःसाऽनतथात्वमितिध्वनित्वमि
 त्यर्थऽवालेवारयेतिवालेइतिपदेनव्यंग्यस्यवाचापमानताकरणादयोग्यमेतत्॥४६॥काव्यप्रकाशेति॥एवंचाश्वाद्याश्चादकभावेनवि

 राम०
 ५

वसितत्वादीदृशनाद्यभेदेष्टा यज्जिरितिभावः॥५॥ शत्रुविरुद्धेति॥ विरोधि शत्रोर्विरोध्यंतर मित्रत्वादेकस्य विरोधिद्वयकतृकहननक
 र्मत्वायोगेन तादृशहननकर्मत्वयोरेपि विरोधादितिभावः॥ राज्ञो विहताज्ञत्वमादायकोपसाति शयितत्वमादायवातसरिहारः अशानि रि
 त्यत्र नत्र विरुद्धार्थकः॥ नचैवं विरोधेऽप्यकथं व्यंगता तन्मूलकहननकर्मत्वयो विरोधस्य व्यंग्यत्वेनासत्तेः॥ तमादायैव च विरोधाभासः॥ त
 स्मेव समाधानाक्तं नत्वनयोर्विरोधस्यास्य समाधानस्ति॥ पुनरेकधर्मिगतत्वे एव विरोधस्य लंकारत्वाच्चात्र विरोधालंकार इति परास्तं॥ ता
 दृशकर्मत्वयोरेकधर्मिगतत्वस्य स्पष्टत्वात्॥ अन्येतु विरोधिनोरेपि एक शत्रुसंभवाच्चात्र तादृहननकर्मत्वयोर्विरोध इत्याहुः द्वितीयाहं चानुगत
 द्वा इत्यर्थेन तस्य रिहारः॥ ५॥ यथा गुंजनीति॥ स्वतः संभवि वस्तुनावस्तुध्वनिर्यथेत्यर्थः॥ मृद्दीकेति॥ स्वतः संभवि वस्तुनालंकारध्वनिर्यथेत्यादिः
 तथा भूतेनेति॥ स्वतः संभविनेत्यर्थः॥ ४७॥ नंदंतीति॥ स्वतः संभव्यलंकारेणावस्तुनोपपत्त्यादिः॥ उदितमिति॥ तादृशलंकारेणालंकारस्य यथे
 त्यादिः॥ तदवधीति॥ कविप्रोढोक्तिनिष्पन्नवस्तुनावस्तुनोपपत्त्यादिः॥ ४८॥ देवाके इति॥ कविप्रोढोक्तिनिष्पन्नलंकारे वस्तुनोपपत्त्यादिः साहं
 कारेति॥ कविप्रोढोक्तिनिष्पन्नवस्तुनालंकारस्य यथेत्यादिः॥ उपपत्तैस्तथाचादुरिति॥ शयितासविधे इत्यत्र व्यंग्यता वच्छेदकेष्टात्वरूपजा
 तिरूपैति पाठः॥ ५॥ उपमानांतरं विरहेति॥ तत्राद्ये सुदृष्ट एव द्वितीये तदवयवस्य तदवयवोपमया तस्यानिरूपमत्वं सिध्यति॥ अन्यथा तत्सदृशापरा
 र्थावयवेनैतदवस्योपमां दद्यात् तत्तीयेपि प्रतिविष्योपमानत्वकल्पनया अन्यस्योपमानस्याभावो गम्यते॥ अनन्वयध्वनित्वमिति तद्वामाह

६६
६

दक्षितार्थमनुहरतीत्युच्यतां सोऽनुहरतीति व्यंग्यमिति भावः. एवं चास्पृहासादिना किमुच्यते तद्विचार्य सहस्रपैः ३८ शब्दं गण्यं जने उपा-
याभाव इत्यपि कश्चित् ३७५ वाधा तादृशेति. कालांतराणीति विशेषणस्य सादृश्यस्य सत्वादिति भावः. ३७५ कृते वाच्यतात्. स्वयमिति. अ-
वाच्यत्वे हेतुः प्राग्वित्तत्वं न तु त्वया दूषितत्वे मयान दूषितं तत्राह स्वयमिति. निषेधाभावादिति संभवदुपमान्ताच्चेत्यपि बोध्यं मलंकारा-
नरमिति. अत्रोपपत्तिरिति रेकालंकारप्रकरणोऽसुटीमवीक्ष्यति ३१७ ईशान्यवाक्येऽस्मिन्. तस्यापि प्राधान्यमित्यर्थः. हेतुं तरान्वया-
र्थमिति उग्रगंधादिरूपहेतुं तरादृशः पारद एकदेश इतीति. काव्यस्यात्रेत्यर्थः पूर्ववाक्यार्थ इति. पूर्ववाक्यार्थस्य तादृशः पारद एकदेश इ-
त्यर्थः. ननु क्रिया रूपस्य पूर्ववाक्यार्थस्य कथं द्वय रूपः पारद एकदेश इत्यत आह प्राधान्येति. घटमानयेति. कर्मणः सर्वमते गुणात्वात् इत्य-
र्थः. अत्रोदाहरणे एकवाक्यतासत्वेऽपि वाक्येकवाक्यता पूर्वस्माद्विशेषः पूर्वत्रुपदेकवाक्यता वैति ३७ असंदेति. करालेति द्विः पाठः. ल-
क्ष्यमिति विशेष इति. अधिशोहते लक्ष्यमित्यर्थः. ३७८ असंग्रहः स्यादिति सादृश्यपरस्य नियतसंवेधिकत्वेन संवेध्याकाश्या उपस्थितस्म-
र्यमाणास्यैवान्वयापत्तिः. न हि जनकत्वमूला पूज्यते इत्युक्ते पुत्रजनकत्वेन भार्या पूज्यते. अतो वस्तुतस्तस्मात्प्रत्यक्षे तस्यानपेक्षकमिति चिं-
त्यमो ३७८ अत्रुपसर्जनमिति प्रथामित्यर्थः. द्वितीयापि साधुरिति औत्तेः शत्रुतादीप्यपि साधुत्वे संभवति सर्वत इत्येतत्पर्यंतानुधावनं अर्थं दु-
ष्टचेति प्रपंचितमन्यत्र ८० बलाकाराजिता भवति. बल आकाराणां राजिता इत्यर्थः. द्वितीयलः ३ वच्छेदकपुरस्कारेणोति उपमेयतावव

राम०
६

छेदकमात्रकारकप्रतीतिजनकशाब्दबोधे विषये इत्यर्थः तेनातिशयोक्तौ चंद्रादिपदमुख्यत्वादिना मुखोपस्थितिरिति मतेऽपि नाति-
 व्याप्तिरिति परिशीलनीयं ८१ आंतिनेति पाठः शुद्धसामान्यरूपत्वमिति वस्तुप्रतिवस्तुभावापन्नत्वमिति चित्यं । ५८२ आत्मापत्तेरिति-
 सुदृढत्वादकमलत्वादिविशिष्टे विशेषणत्वमेव नोद्देश्यता वच्छेदकत्वमिति भावः ॥ इयं तु विशेषः यदतिशयोक्तौ उपमेयधर्मस्योद्देश्यता
 वच्छेदकत्वाभावएव रूपके त्वनियम इति ५ अनिदिष्टत्वादेवेति निषेधप्रतियोगिविधयानिर्दिष्टत्वादिदंचित्यं रोचमनोरथपदेन बोधना-
 न्नपूर्वग्रंथविशेषः मनोरथत्वेऽत एव योर्धरत्वकलशत्ववदेकतात् इहकत्वात् इह तु आंतिव

ब्राह्म

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and a dark, irregular stain near the bottom center. A small, dark, circular mark is visible near the top center. The right edge of the page is slightly irregular and shows a hint of the binding structure.